Lietas Nr. 132029915
Lietas arhīva Nr. 1-0299-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015. gada 26.maijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese M. Griķe
tiesas sēžu sekretāre K. Veršāne

administratīvā pārkāpuma lietā

par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta astotajā daļā noteiktā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 24.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors /pers. B/sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu/numurs/par to, ka 2015.gada 24.maijā plkst.01:13, Rīgā, /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa /adrese/. Transportlīdzekļa vadītājs nogādāts uz ekspertīzi /adrese/, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļā, kur atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai bioloģiskās vidēs. Ir konstatēts alkohola reibums klīniski.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 39.6. punkts un ar norādītajām darbībām /pers. A/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[15] panta astotajā daļā.

/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu atzina, paskaidrojot, ka neatteicās no ekspertīzes, bet atteicās parakstīt sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu. Viņam tika veikta alkohola koncentrācijas pārbaude izelpotā gaisā uz vietas ar alkometru, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs 2,62 promiles. Paskaidroja, ka lietojot alkoholiskos dzērienus nekad nav sēdies pie stūres, izdarīja to tikai vienu reizi, jo bija nepieciešams aizbraukt pie sievas, kurai problēmas ar veselību. Lūdza bargi nesodīt, jo savu vainu atzīst, un neuzskata to par būtisku pārkāpumu, kas kalpotu par pamatu autotransporta vadītāja tiesību atņemšanai. Strādā, saņem atalgojumu aptuveni EUR 400 mēnesī, citi ienākumi nav. Precējies, sieva strādā. Paskaidroja, ka neesot automašīnas īpašnieks. Iebildumus necēla. Lūgumus, papildinājumus nepieteica.

Motīvu daļa

Noklausoties paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, tiesnese secina, ka /pers. A/ darbības kvalificētas pamatoti un pareizi, viņa vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta astotajā daļā, ir pierādīta.

/pers. A/ izdarītā pārkāpuma sastāvs un vaina pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem: pārkāpuma sastāvam atbilstošās darbības fiksētas 2015.gada 24.maijā taisītā administratīvā pārkāpuma protokolā PC078360; transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, ar kuru pārkāpējam konstatēta alkohola koncentrācija 2.26 promiles, kas konstatēts ar alkometru AlcoQuant6020, alkometra izdruku, transportlīdzekļa vadītāja nosūtījumu uz medicīnisko pārbaudi, medicīniskās pārbaudes protokolu alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai Nr. 2725, Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 2.rotas jaunākā inspektora kaprāļa /pers. D/ ziņojumu, Iekšlietu ministrijas Informācijas centra izdruku no Integrētās iekšlietu informācijas sistēmas "personas identifikācijas risinājums", informāciju par turpmāko rīcību ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli, transportlīdzekļa izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā sērija PC Nr.078360, izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas aktu, kā arī pārējiem lietas materiāliem.

Pierādījumi ir savstarpēji saistīti un nav pamata tos apšaubīt, nekādi iebildumi par tiem nav arī celti, lūgumi vai papildinājumi nav pieteikti. Nav pamata uzskatīt, ka var tikt iegūti kādi citi pierādījumi, kas var būtiski ietekmēt nolēmumu.

Personas mutvārdu paskaidrojumi un alkometra nolasījums un dienesta ziņojums pierāda faktu, ka /pers. A/ vadīja automašīnu alkohola reibumā un ir pierādīts ar tālāk norādītiem pierādījumiem, ka viņš attiecies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai – veica vienu izelpas parauga nodošanu un attiecās no paraugu nodošanas bioloģiskās vidēs, saskaņā ar Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 13., 13.1., 13.2., 13.3., 16. prim punktos noteikto tā tiesisko kārtību.

Piekrītot veikt vienu mērījumu izelpojamā gaisā, /pers. A/ ir atteicies no medicīniskās pārbaudes veikšanas pilnā apjomā, ko apliecina, kā mērījuma kvīts (lietas lapa 4/5), tā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols (lietas lapa 5/6), jaunākā inspektora kaprāļa /pers. D/ ziņojums (lietas lapa 8/9), secīgi, bija pamats viņa nosūtīšanai uz medicīnisko pārbaudi (lietas lapa 6/7), kas veicama noteiktā kārtībā – medicīniskās pārbaudes protokols Nr.2725 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai (lietas lapa 7/8) – /pers. A/ atteicies no pulsa un arteriālā spiediena noteikšanas, reakciju uz gaismu noteikt nav ļāvis, nostaties Romberga pozā atteicies, pirkstu – deguna proves izpildīt atteicies, nav sniedzis ziņas par alkohola kvantumu, no paraugu nodošanas atteicies. Dots atzinums – atteikšanās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai bioloģiskās vidēs. Ir konstatēts alkohola reibums klīniski (lietas lapa 7/8). Apšaubīt norādīto apstākli nav pamata, jo pretēji pierādījumi, kas to izslēgtu, nav iegūti.

Pārkāpums izdarīts ar nodomu (Latvijas APK 10., 11. pantos), par ko liecina prettiesiskā darbība un personas paskaidrojumi, - atzīt to izdarītu aiz neuzmanības nav pamata.

Pārkāpuma raksturs, personas vainas pakāpe, prettiesiskās darbības un iespējamās sabiedriski bīstamās sekas, kad persona vadījusi transportlīdzekli alkohola reibumā, liecina par to, ka ar iepriekš noteiktiem sodiem par administratīviem pārkāpumiem nav sasniegts administratīvā soda mērķis (Latvijas APK 22. pantā). Personas paskaidrojumi lietas izskatīšanā liecina, ka tā neapzinās sabiedrisko bīstamību un apzinās veiktās prettiesiskās darbības un bezdarbības sekas, kas pastiprina atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Uzliekot sodu, ņemu vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, /pers. A/ personību, ģimenes stāvokli, viņa vecumu, iepriekšējo sodāmību, viņa vainas pakāpi, mutvārdos norādīto mantisko stāvokli. Nav tādu apstākļu, kas dotu pamatu pārkāpēju atbrīvot no atbildības. Pārkāpums izdarīts ar nodomu. Pārkāpēja vaina pierādīta ar viņa paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem to kopsakarībā.

Vainu mīkstinošus apstākļus nekonstatēju. Kā vainu pastiprinošu apstākli vērtēju pārkāpuma izdarīšanas vietu un laiku, to, ka pārkāpums izdarīts alkohola reibumā, kā arī, alkoholisko dzērienu iespaidā, pārkāpējs alkohola reibumā, vadot paaugstinātas bīstamības avotu, reāli apdraudējis satiksmes un sabiedrisko drošību, savu un apkārtējo cilvēku dzīvību, veselību un mantu. Atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai. Konstatētais alkohola reibums, 2.26 promiles, pārkāpēja pienākumi, norādītie ģimenes apstākļi, dod pamatu secināt, ka arī šie apstākļi ir vērtējami kā vainu pastiprinoši, turklāt ņemami vērā, nosakot aresta termiņu.

Pārkāpēja personību raksturo tas, ka iepriekš viņš ir administratīvi sodīts, tai skaitā par pārkāpumiem ceļu satiksmē, ko pierāda reģistra dati. Secinu, ka ar iepriekš noteiktajiem sodiem nav sasniegts administratīvā soda mērķis, jo /pers. A/ turpina izdarīt prettiesiskas, administratīvi sodāmas darbības. Nekādi apstākļi, turklāt, tieši nepieradīti, nevar attaisnot pārkāpumu. Nepieciešamības gadījumā persona vienmēr var izmantot taksometra pakalpojumus, kas ir pieejami diennakti. Noteikti pierādījumi par pārkāpēja mantisko stāvokli tiesai nav iesniegti. Pie likumā noteiktās sankcijas, nosakot sodu, pārkāpēja mantiskais stāvoklis vērtējams, nosakot naudas soda apmēru. Labticīgi pieņemu, mutvārdos norādīto, tādēļ nosakāms naudas sods tā likumā noteiktā minimālā apmērā, lai pārkāpējam netiktu atņemti iztikas līdzekļi.

Nosakot sodu, vērtējams aresta termiņš likumā noteiktās sankcijas ietvaros. Nav nekāda pamata uzskatīt, ka pret pārkāpēju ir attiecināmi likumā noteiktie ierobežojumi, kas nepieļauj aresta piemērošanu. Nolūkā sasniegt administratīvā soda mērķi, kas noteikts Latvijas APK 22. pantā, secināms, ka ir pietiekami aprobežoties ar minimālo aresta termiņu, ņemot vērā, ka tas ir personas brīvības ierobežojums, atbilstoši Latvijas Republikas Satversmē noteiktajām tiesībām un brīvībām. Uzskatu, ka pie apstākļiem, kad iepriekš šāds sods personai nav ticis piemērots, ir samērīgi un taisnīgi piemērot minimālo termiņu, labticīgi pieņemot, ka tas personu motivēs neizdarīt pārkāpumus turpmāk. Pretējā gadījumā sods var tik noteikts bargāks, atbilstoši soda mērķim (skat. Latvijas APK 22. pantā).

Pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vecums, iepriekš noteiktie sodi, vainas pakāpe un atbildību pastiprinošie apstākļi attiecībā uz administratīvā aresta termiņa noteikšanu, lai sasniegtu administratīvā soda mērķi, - personu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, dod pamatu piemērot administratīvo arestu uz desmit diennaktīm. Šķēršļi administratīvā aresta piemērošanai nav konstatēti. Iepriekš administratīvais arests pārkāpējam nav ticis piemērots. Pārkāpuma raksturs un tā sabiedriskā bīstamība ir pietiekami iemesli, lai to noteiktu tādā termiņā, naudas soda apmērā aprobežojoties ar minimālo apmēru, lai netiktu liegti iztikas līdzekļi. Pārējā soda daļa noteikta ar likumu un tiesneša vērtējums to neietekmē.

Ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 258.panta trešo daļu, 274.panta piekto daļu, 2007.gada 18.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.915, 6.punktu, izskaidrojams pienākums labprātīgi iemaksāt alkohola ietekmes noteikšanai veiktos izdevumus.

Izņemtā automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ nav /pers. A/ īpašumā, tādēļ tā atdodama īpašniekam vai tiesīgajam valdītājam pēc pieprasījuma, neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes, atbilstoši Satversmes tiesas 2013. gada 24. oktobra spriedumam lietā Nr. 2012-23-01.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22., 31., 32., 33., 34., 38., 149.[15], 244., 257., 274., 275., 276.pantiem, tiesnese

nosprieda:

Atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas noteikts ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta astoto daļu un saukt viņu pie administratīvās atbildības:

piemērot /pers. A/, personas kods /personas kods/, administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm;

uzlikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, naudas sodu EUR 1200 (viens tūkstotis divi simti eiro) apmērā;

atņemt /pers. A/, personas kods /personas kods/, transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Naudas sods nomaksājams ne vēlāk kā 30 dienu laikā no sprieduma izsniegšanas dienas, bet, ja spriedums pārsūdzēts, ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts.

Naudas sods samaksājams – saņēmējam Valsts kasei,reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, kontā/konta numurs/. Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Izņemto transportlīdzekli /TL marka/ valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ atdot tā likumīgajam īpašniekam vai valdītājam, to izpildot nekavējoties.

Informēt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par pienākumu 30 dienu laikā no dienas, kad nolēmums stājies spēkā, labprātīgi samaksāt medicīniskās pārbaudes izdevumus EUR 31.30 (trīsdesmit viens eiro 30 eiro centi), kas iemaksājami saņēmējam: Valsts policija, banka: Valsts kase, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bankas kods: TRELLV22, konta numurs /konta numurs/.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums būs sastādīts 2015. gada 29. maijā.

Tiesnese M. Griķe